

KVOPP004VQJ7

2676/07

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 1
118 11 Praha 1KANCELÁŘ VEŘEJNÉHO OCHRÁŇE PRÁV
602 00 Brno - Údolní 39
PODATELNA
telefon: 257 085 111
fax: 224 318 155
e-mail: posta@mkcr.cz

Mgr. M. U.

PŘEVZAL
DNE: 11-09-2007

POČ. LISTŮ: 2 PŘÍLOHA: 0

Váš dopis značky

Naše značka
7626/2007Vyřizuje / linka
JUDr. N 423V Praze dne
27. 8. 2007

Věc: Podnět pana Mgr. M. U. ze dne 24. 5. 2007 k přezkoumání pravomocného rozhodnutí odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Magistrátu hlavního města Prahy č. j.: MHMP 404356/2006/Cír ze dne 13. 4. 2007 v přezkumném řízení.

Ministerstvo kultury, jako příslušný odvolací orgán státní památkové péče, po obdržení podnětu pana Mgr. M. U. (dále předkladatel podnětu), k přezkoumání pravomocného rozhodnutí odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Magistrátu hlavního města Prahy č. j.: MHMP 404356/2006/Cír ze dne 13. 4. 2007, ve věci novostavby bytového domu, č. parc. , k.ú. , lokalita ul. , jež se nachází v památkové zóně Barrandov prohlášené vyhláškou HMP č. 10/1993 Sb., o prohlášení částí území hl.m. Prahy za památkové zóny a určení podmínek jejich ochrany, konstatuje, že po předběžném posouzení věci podle § 95 správního řádu ze spisových materiálů, které byly Ministerstvu kultury postoupeny odborem kultury, památkové péče a cestovního ruchu Magistrátu hlavního města Prahy, neshledalo skutečnosti, které by zakládaly důvod zrušení nebo změny výše uvedeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 97 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Odvolací orgán tedy neshledal, že by rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a neshledal tedy důvod zahájení přezkumného řízení.

Předkladatel podnětu namítá zejména to, že prvoinstanční orgán své rozhodnutí nijak neodůvodnil, omezil se pouze na rekapitulaci průběhu řízení, aniž by své závěry jakkoliv komentoval, v čemž spatřuje porušení ustanovení §§ 3 a 68 odst. 3) správního řádu. Rovněž uvedl, že se prvoinstanční orgán dopustil nonsensu, když označil přípravu prací z hlediska státní památkové péče za přípustnou bez podmínek, ale v odůvodnění je uvedeno, že odborná organizace uvádí, že z hlediska památkové péče je předložený návrh realizovatelný za podmínek. Dle předkladatele podnětu je napadené rozhodnutí v rozporu s vyhláškou č. 10/1993 Sb., neboť stavba bytového komplexu dvou propojených kubusů s 13 bytovými jednotkami se zcela vymyká charakteru a prostorovým principům vilové zástavby v památkově chráněné zóně. Předložený projekt zásadně nerespektuje současný urbanistický

a architektonický charakter místa, do jehož rámce má být stavba zasazena. Stavba nerespektuje prostorové a funkční uspořádání příslušného území a z urbanistického ani architektonického pohledu nepřináší dotčenému území žádnou přidanou hodnotu, přičemž není v souladu s kapacitními a technickými možnostmi, neboť plánovanou výstavbou se mnohonásobně a neúměrně zvýší hustota místního zalidnění a v neposlední řadě se neúnosně zhorší dopravní dostupnost. Rovněž se dle něho bude zamýšlená výstavba výrazně uplatňovat v panoramatických pohledech od Vltavy. V neposlední řadě pak napadl skutečnost, že se prvoinstanční orgán v napadeném rozhodnutí nezabýval demolicí stávajícího objektu, v čemž spatřuje porušení zákona o státní památkové péči, a rovněž spatřuje v zamýšlené výstavbě porušení zásady, která stanoví, že správní rozhodnutí musí být v souladu s veřejným zájmem. Proto navrhuje, aby nadřízený správní orgán napadené rozhodnutí zrušil.

Ministerstvo kultury si po obdržení podnětu vyžádalo příslušné spisové materiály a po jejich prostudování konstatuje.

Napadené rozhodnutí odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Magistrátu hlavního města Prahy č. j.: MHMP 404356/2006/Cír ze dne 13. 4. 2007, ve věci novostavby bytového domu, č. parc. , k.ú. , lokalita ul. , bylo vydáno po písemných vyjádřeních příslušné organizace státní památkové péče Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v hlavním městě Praze, zn. NPÚ-311/1269/2007 ze dne 5. 4. 2007, se kterým se plně ztotožnil. Bylo tedy vydáno v souladu s ustanovením § 14 odst. 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. Jestliže odborná organizace označí návrh za realizovatelný a výkonný orgán státní památkové péče se s tímto ztotožní, přezkumný orgán musí vycházet z předpokladu, že tento závěr je věcně správný, neboť zkoumání věcné stránky mu v případě mimořádného opravného prostředku ani nepřísluší.

V této souvislosti nutno konstatovat, že správní orgán nemůže odhlédnout od toho, že vrchnostenský správní akt, rozhodnutí, je již pojmově zásahem do subjektivních oprávnění a povinností osoby. Stalo-li se takové – v tomto případě konstitutivní – rozhodnutí pravomocným, musí státní moc poskytovat výkonu takovýchto práv účinnou ochranu a jejich nositelům garanci nenarušitelnosti takovýchto práv, i kdyby rozhodnutí samo bylo vadné. Navíc v teorii ani v praxi není zpochybňováno, že výkon státní správy se děje s presumpcí legality a správnosti. K odstranění věcných, procesních i hmotněprávních vad rozhodnutí slouží řádné opravné prostředky, podávané proti nepravomocným rozhodnutím. Jestliže se rozhodnutí stane pravomocným (doslova "nabude moci práva", stává se právem), je jím vázán nejen jeho adresát, ale i jeho původce (ten je jím ostatně vázán ve chvíli, kdy jej učiní) a rozhodnutí je považováno za zákonné a věcně správné. Je samozřejmé, že právo musí stanovit mechanismy, jak odstranit akty nezákonné, které se staly právem. Tyto mechanismy jsou však výjimkou, jejich uplatnění je vázáno na přísné podmínky a užijí se jen tam, kde zájem na odstranění nezákonnosti vyžaduje prolomení shora uvedených principů, a jen v rozsahu nezbytném k dosažení účelu. To platí tím spíše, že ten, kdo se choval podle povinností, které mu uložilo zrušené nezákonné rozhodnutí správního orgánu, není po té apriorně vyloučen z nároku o náhradu škody proti státu, stejně jako ten, komu výkonem takto založeného práva vznikla újma. Z toho plyne, že je povinností správního úřadu při zrušení rozhodnutí vždy zvážit, zda ochrana práv založených podle pravomocného rozhodnutí, při jehož vydání byl porušen zákon, může být odstraněna (a nebo změnou rozhodnutí omezena). Tato úvaha je v rozhodování v přezkumném řízení jednou z nejdůležitějších a nezbytně musí být vyjádřena také v odůvodnění rozhodnutí.

Pokud se týká námitky, že prvoinstanční orgán své rozhodnutí nijak neodůvodnil, omezil se pouze na rekapitulaci průběhu řízení, aniž by své závěry jakkoliv komentoval, je nutné uvést, že pokud správní orgán všem účastníkům v plném rozsahu vyhoví, jak se tomu

***** HL. CHYBNY PRIJ. *****

NEKOMPLI. PRIJEM

C. VYS/PR	5499
TELEFON PRIPOJ.	+420224323303
ID PRIPOJENI	MK CR Sekr.min.
POCAT. CAS	10/09 13:14
DOBA UZITI	01'39
STR.	2
VYSLEDEK	NG
	2